

[Christophersen.]

med, at hr. Kjeld Olesen på socialdemokratiets vegne siger, at man godt vil have ØD ind i billedet, at man godt vil have skatteministerens fradragsreform ind i billedet. Vi er ikke enige i disse ting, men vi affinder os jo med, at det bringes frem. Så må regeringen også affinde sig med, at vi har vores tanker om, hvordan tingene skal klares.

Jeg vil til sidst godt sige både til økonomiministeren, til hr. Hilmar Baunsgaard, til hr. Brusvang og til hr. Jens Møller, at jeg beklager i og for sig den kreds omkring ordet „valg“, som prægede en del af deres indlæg, ligesom venstre beklager LOs meget massive forsøg på at bringe valgtruslen eller valgtanken ind i debatten for et par uger eller tre siden. Efter vores opfattelse har vi ikke brug for noget valg, og så skaber det ikke noget rimeligt forhandlingsklima nu at begynde at snakke om, at måske ender det med valg, og der kan meget vel blive et valg, og efter et valg må vi så alligevel forsøge at finde frem til nogle løsninger osv., osv. De, der taler meget om valg, har også et medansvar for, at der måske bliver et valg. Efter vores opfattelse bør man ikke på denne måde operere med dette som en mulighed. Det forringer chancerne for en fornuftig løsning.

Jeg synes, det er meget vigtigere, som også hr. Jens Møller sluttede sit indlæg med, at vi nu koncentrerer os om at finde frem til virkelig holdbare løsninger.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Økonomiministeren førte sig frem med sin sædvanlige teaterfacon — en facon, der i BTs leder i går blev kaldt en forældet politisk stil og blev betegnet som en blanding af skryderi og stokkemetoder. Det er nok ikke nogen helt urigtig karakteristik.

Økonomiministeren havde nogle bemærkninger til fremskridtspartiet. Det var nogle slidte fraser, såsom at vi førte gammel liberalisme og hørte hjemme i det foregående århundrede. Dertil er kun at sige, at det tror jeg nu ikke helt vi gør. Der var som bekendt ikke nogen indkomstskat i det forrige århundrede, så kunne der vel heller ikke være noget parti, der gik ind for bekæmpelsen af indkomstskatten.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at venstre- og højrefløjen ødelægger demokratiets funk-

tionsmuligheder. Vi hører hverken til venstre- eller højrefløjen efter vores opfattelse men derfor er vi alligevel uenige med hr. Hilmar Baunsgaard i den vurdering. Det, der efter vores opfattelse i højere grad ødelægger demokratiet og folkestyret, det er, når man som hr. Hilmar Baunsgaard i et indlæg på 20 minutter praktisk taget ikke med ét eneste ord siger, hvad det er, de radikale venstre står for, hvad det er, det radikale venstre vil. Har det radikale venstre overhovedet nogen selvstændig mening? Eller er det således, at det radikale venstre simpelt hen bare kritikløst stemmer for de ting, som socialdemokratiet og venstre nu engang måtte blive enige om?

Jeg tror også, at det skader folkestyret, når tingene er, som de er herinde, hvor de gamle partier bare dalrer videre med de samme forældede beslutninger og så prøver med en selvhøjtidelig mine at fortælle befolkningen, at man nu endelig har fundet på noget nyt. Sådanne ting tror jeg er med til at nedbryde respekten for folkestyret, er med til at skabe mistillid til politikerne.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at han ikke havde fantasi til at forestille sig en samlet løsning til september uden et acceptabelt indslag af økonomisk demokrati og en eventuel inddragelse af værdistigningen på fast ejendom. Jeg vil kun sige, at hvis det er de perspektiver, hvis det er den målsætning, forligspartierne har, er det i al fald ikke noget, vi er interesseret i på nogen måde at medvirke til. Jeg synes nok, det kunne være interessant at få en udtalelse fra venstre og andre såkaldte liberale partier herom. Er man enig i, at det er en målsætning, der ikke kan afvises, eller vil venstre afvise at være med til at indføre økonomisk demokrati og en skærpelse af kapitalvindingskatten på fast ejendom?

Over for socialdemokratiet skal jeg kun til sidst gøre en eneste ting, nemlig citere noget af et vers, nemlig tredje vers af Internationale — efter hvad jeg har fået at vide, er det et vers, som socialdemokratiet nu om stunder springer over. Der står:

„Vi knuges under stat og love,
vi flås af skattens skarpe klø.“

Hilmar Baunsgaard (RV):

Da statsministeren endnu ikke har haft